

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3134/2022. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Nyíregyházi Törvényszék 4.Bpi.926/2020/4. számú végzése és a Debreceni Ítéletábla Bpkf.II.100/2021/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A saját ügyében személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az indítványozót (az alapügyben II. rendű terhelt, majd elítelt és a jelen ügy tárgyát képező perújítás kezdeményezője) a Nyíregyházi Járásbíróság 40.B.1727/2015/495. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében, valamint 239 rendbeli a Btk. 345. § szerint minősülő hamis magánokirat felhasználásának vétségében, és ezért halmazati büntetésül börtön fokozatban, 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.
- [3] 1.2. Az indítványozó tekintetében kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.192/2018/34. számú ítéletével az elsőfokú döntést az indítványozó szempontjából annyiban megváltoztatta, hogy a 239 rendbeli, a Btk. 345. § szerint minősülő hamis magánokirat felhasználásának vétsége alól felmentette, a terhére megállapított korrupciós bűncselekményeket 594 rendbeli befolyással üzérkedés bűntettének minősítette, amelyet bűnsegédként követett el. Ezen felül börtönbüntetését 3 évre súlyosította és mellőzte a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint 3 év közügyektől eltiltásra is ítélte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet indítványozóra vonatkozó részei tekintetében helybenhagyta.
- [4] 1.3. A szintén kétirányú fellebbezés folytán harmadfokon eljáró Debreceni Ítéletábla Bhar.I.76/2019/37. számú döntésében az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 2-2 évre enyhítette, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban állapította meg, egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyta.
- [5] 1.4. Az ítélet ellen az indítványozó (a jelen eljárás alapját képező) perújítási indítványt terjesztett elő a büntető-eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 637. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont alapján a Nyíregyházi Törvényszékhez. Perújítási indítványában arra hivatkozott, hogy az alapeljárás óta – már alapeljárásban ismert és értékelt – daganatos betegségének súlyosbodására tekintettel a szabadságvesztés végrehajtása megkezdésének nem tud eleget tenni, az állapota szabadságelvonással nem járó büntetés kiszabását indokolja. Álláspontjának alátámasztásául ezzel kapcsolatos orvosi dokumentumokat mellékelte perújítási indítványához. Indítványozta továbbá orvosszakértői vizsgálat elrendelését az egészségi állapot és a börtöntűró képesség vizsgálatára tekintettel, valamint a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését a perújítási eljárás jogerős befejezéséig.
- [6] Az indítványozó ezt megelőzően már korábban is nyújtott be perújítási kérelmet jogi képviselőjén keresztül, indítványozva a szabadságvesztés büntetésének felfüggesztését, valamint a vele szemben elrendelt vagyonekobzás felfüggesztését vagy félbeszakítását. Kérelmét az elsőfokú bíróság elutasította, majd a fellebbezések folytán másodfokon eljáró bíróság a döntést helybenhagyta.
- [7] A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség a perújítási indítvány elutasítását indítványozta Bf.1100/2020/1. számú átiratában, figyelemmel arra, hogy az indítványozó egészségi állapota – börtöntűró képessége –

tekintetében kiállított orvosi igazolás akkor alapozhatja meg a perújítás elrendelését, ha az az elítélés előtti időszak tekintetében tartalmaz olyan lényeges új tény, ami a bíróság előtt nem volt ismert.

- [8] A jogi képviselő beadványában és az általa csatolt iratokban nem található olyan okok, amelyek a perújítás alapjául szolgálnának. Álláspontja szerint az abban kifejtettek már az alapügy eljárása során felmerültek, az indítványozó személyi körülményei között kifejezetten feltüntetésre kerültek, valamint azokat a bíróságok a büntetés kiszabása során figyelembe vették.
- [9] Megjegyezte a főügyészség továbbá, hogy a terhelt egészségi állapotában a jogerős ítélet meghozatalát követően beállt változás – álláspontja szerint – perújítás alapjául nem szolgálhat, az esetlegesen a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) rendelkezései alapján a szabadságvesztés végrehajtásának elhalasztását, illetőleg amennyiben a végrehajtás már megkezdődött, a büntetés-végrehajtási intézetben a büntetés félbeszakítására irányuló kérelem előterjesztését alapozhatja meg.
- [10] Az indítványozó védője az átiratra tett észrevételében egyetértett abban, hogy az eljáró bíróságok az alapügy során az indítványozó daganatos betegségét figyelembe vették, ugyanakkor annak lényeges súlyosbodása folytán az alapvető körülmények megváltoztak, miután azok az alapeljárás során nem lehettek ismertek. Az indítványozó és védője továbbá hivatkozott arra is, hogy az indítványozó daganatos megbetegedés súlyosbodása folytán műtéti beavatkozás nélkül nem kezelhető.
- [11] Álláspontja szerint tehát a szóban forgó körülményeket az alapügyben a bíróságok nem vizsgálták vagy vizsgálhatták. Ennek alátámasztásául hivatkozott az általuk felkért orvosszakértő véleményére, ami megállapítja, hogy a betegségek tekintetében életveszély nem áll fenn, ugyanakkor a műtéti beavatkozás szükségessége és az utókezelés miatt az indítványozó büntetés-végrehajtási intézetben nem tartható. Hivatkoztak továbbá arra, hogy az orvosszakértői vélemény okirati bizonyíték, és azt valószínűsíti, hogy az egészségi állapot ilyen nagymértékű romlása az alapügyben nem kerülhetett értékelésre, ezáltal új bizonyítéknak minősül.
- [12] 1.5. A Nyíregyházi Törvényszék az indítványozó és védője által benyújtott a perújítási indítványt alaptalannak találta, ezért azt a 4.Bpi.926/2020/4. számú végzésével elutasította. Egyetértett a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség azon álláspontjával, hogy az indítványozó a törvényben meghatározott perújítási okot nem szolgáltatott. Osztotta a Törvényszék továbbá a Főügyészség azon álláspontját is, hogy a perújítási indítványban hivatkozott körülmények az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása megkezdésének elhalasztását alapozhatják meg, mely iránt a Nyíregyházi Járásbíróságon jelenleg eljárás van folyamatban.
- [13] A perújítási indítványában foglaltak már korábban, az eljárás alatt ismertek voltak, az indítványozó többször hivatkozott rájuk, azokat az eljáró bíróságok részletesen vizsgálták, és azt figyelembe véve a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként értékelték. Kitért arra is a Törvényszék, hogy a műtéti beavatkozás szükségessége szintén ismert volt az alapeljárás során, a hivatalból beszerzett igazságügyi orvosszakértő vélemények alapján, ugyanakkor az indítványozó ezt és a további hagyományos kezelések lehetőségét elutasítja, helyette alternatív módszereket vesz igénybe.
- [14] Hangsúlyozta azt is a Nyíregyházi Törvényszék, hogy a jogi képviselő által csatolt nyilatkozat és dokumentumok – a perújítás szempontjából – csak új okiratok, de új bizonyítéknak nem tekinthetőek, a diagnózis az eljáró bíróságok számára ismert volt.
- [15] Megjegyezte erre tekintettel a bíróság, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint perújítás esetében nem a bizonyítási eszköznek, hanem a bizonyítéknak kell újnak lennie. Ugyanaz a bizonyíték, de más forrásból, más bizonyítási eszköz révén nem új bizonyíték (BH 2011. 305.).
- [16] A Nyíregyházi Törvényszék végzése ellen az indítványozó védőjén keresztül jelentett be fellebbezést, lényegében változatlanul fenntartva a perújítási indítványában foglaltakat. Hivatkozott arra, hogy a perújítási indítványban foglaltak és az indítványozó betegségének jelenlegi stádiuma azt bizonyítják, hogy a vele szemben kiszabott büntetésnek enyhébbnek kellene lennie. Mindezekre tekintettel az elsőfokú döntést törvénysértőnek, iratellenesnek, valamint a bírói gyakorlattal ellentétesnek tartja, ezért indítványozta ismételt a perújítás elrendelését.
- [17] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.45/2021/2. számú átiratában a fellebbezést alaptalannak tartotta. Hangsúlyozta, hogy álláspontja alapján a döntést helyes indokainál fogva helyben kell hagyni, ugyanis az alapügyben eljáró bíróságok előtt ismert betegség kóros folyamatának a jogerő beálltát követő változása nincs

kihatással a joghátrány kiszabására, ezért az perújítási oknak sem minősülhet. Az indítványozó védője észrevétellel élt ezzel kapcsolatosan, lényegében korábbi álláspontját megismételve.

- [18] 1.6. A Debreceni Ítéltábla a fellebbezést alaptalannak találta, ezért a Bpkf.II.100/2021/6. számú végzésével a Nyíregyházi Törvényszék döntését helyben hagyta. A végzés indokolásának lényege szerint az Ítéltábla, egyetértve a Törvényszék döntésében foglaltakkal, megállapította, hogy a védő a perújítási indítványa nem volt megfeleltethető a Be. 637. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti perújítási oknak.
- [19] Az indítvány új bizonyítékot nem ajánlott fel, az alapügyben mérlegelt bizonyítékok újraértékelésének igényével lépett fel, azonban a bírói mérlegelés nem lehet a perújítás alapja. Kifejtette ezzel kapcsolatosan az eljáró bíróság, hogy a jogerős ítélettel elbírált cselekmény (tehát az alapügy) esetén perújításnak ugyanis akkor van helye, ha új bizonyítékot hoznak fel, a bejelentett bizonyíték pedig akkor új, ha az alapügyben nem merült fel, vagy felmerült, de az eljáró bíróság nem értékelte. Az ekként újnak tekintendő bizonyíték a Be. 163. § (1) bekezdése értelmében vett bizonyítandó tényre vonatkozik, és alkalmas ilyen ténynek a jogerős határozattól eltérő, vagy abból hiányzó megállapítására, valamint az újnak tekintendő bizonyíték az új, vagy eltérő tény megállapítására való alkalmassága folytán perdöntő jelentőségű.
- [20] Az indítványozó védőjén keresztül kétségtelenül az alapeljárásban már felmerült tényre (tényekre) hozott – álláspontja alapján – új bizonyítékot (illetve bizonyítékokat), amely(ek) a büntetés kiszabása körében már a vizsgálat tárgya(i) volt(ak). Tehát lényegében az alapügyben eljáró bíróságok által már figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülmények értékelésének mikéntjét támadta. Az Ítéltábla utalva az alapítéletekben és a perújítási indítványt elutasító döntésben foglaltakra megállapította, hogy az indítványban részletezettek és a fellebbezésben hivatkozott bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy az indítványozóval szemben lényegesen enyhébb büntetést kellene kiszabni.
- [21] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a Nyíregyházi Törvényszék 4.Bpi.926/2020/4. számú végzése és a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.100/2021/6. számú végzése sérti az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az említett bírósági döntések alaptörvényellenességét és semmisítse meg azokat.
- [22] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja alapján a bíróságok az akkori, aktuális egészségi állapotát vették figyelembe a büntetés kiszabása során. Jelenlegi súlyos állapota miatt a büntetés végrehajtásának megkezdését nem tudja teljesíteni. Előadta ezzel kapcsolatosan, hogy a rosszindulatú dagadtos megbetegedése az utóbbi években, az ítélethozatal(ok) óta nagymértékben megváltozott, rosszabbodott. A kivizsgálások és a kezelések a COVID-19 járványhelyzet miatt eltolódtak, az esetleges műtéti beavatkozások halasztásra kerültek.
- [23] Álláspontja alapján a perújítási indítványokhoz csatolt orvosi iratok önmagukban is olyan bizonyítékok, amelyek a büntetés kiszabása során lényegesen enyhítő körülmények, amelyeket az eljáró bíróságok az alapügyben csupán részben vettek figyelembe. Utalt rá, hogy az eljárás során a Be. 80. § (1) bekezdése alapján figyelemmel kell lenni az enyhítő körülményekre is, amelyek közül a Kúria 56. számú BK véleménye szerint súlyozottan ilyennek számít a terhelt megromlott egészségügyi állapota. Előadta, hogy ez akkor is enyhítő körülménynek minősül, ha az állapotromlás a jogerős ítélet után következett be. Mindezek alapján büntetés-végrehajtási intézetben nem tartható, ugyanis a betegség stádiumára és kezelhetőségére tekintettel, sem büntetés-végrehajtási körülmények között, sem műtéti beavatkozás nélkül nem konzolidálható. Álláspontjának alátámasztásaként indítványában hosszan idézte, az általa felkért orvosszakértő szakvéleményét.
- [24] Az indítványozó szerint azzal, hogy az eljáró bíróságok az alapítéletek óta lényegesen megváltozott és rosszabbodott (áttétes) állapotát nem vették figyelembe hiányos ténybeli alapokon nyugvó döntéseket hoztak.
- [25] Nem biztosítottak számára objektív, teljeskörű tényfeltáró és a valósághű tényállásra alapozott eljárást, és figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat, miszerint a bíróságoknak eljárásuk során a jogszabályokat elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. A bíróságoknak az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével kellett volna ítélniük az eljárási garanciák betartása végett, amelynek viszont nem tettek eleget. A téves és okszerűtlen bírói értékelés folytán tehát megsértették az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében foglalt testi és lelki egészséghez való jogát, amelynek immanens részét képezi az egészséges élethez és a betegségéhez igazodó, a kor aktuális egészségügyi ellátása színvonalához

és az orvostudomány állásához igazodó érdemi és hatékony gyógykezeléshez való jogát, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát és ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát is.

- [26] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [27] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata nem zárja ki azt, hogy a perújítási indítványt elutasító bírósági döntés is önállóan támadható legyen Abtv. 27. §-a szerinti panasz benyújtásával, ebben az esetben azonban kizárólag a perújítási indítvány elbírálását elvégző bíróságok eljárásának, jogértelmezésének az alkotmányossága, így tehát a perújítási indítvány tárgyában hozott bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálható (lásd például: 3014/2020. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [12]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [13]).
- [28] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [29] 3.2. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [30] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [31] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyekben – az alapügy terheltjeként – a perújítást kezdeményező fél volt.
- [32] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, 51. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikke nem az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazza, ennek megfelelően ezen cikke állított sérelme nem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét sem (lásd például: 3152/2019. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [19]). Az Alkotmánybíróság ezért megállapítja, hogy az indítvány e vonatkozásban nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [33] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó elsősorban azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert túlzónak és tévesnek tartja az ügyében kiszabott büntetést. A panasz így valójában a támadott ítélet – közvetve az alapügyben hozott bírósági döntések – ismételt felülbírálatára irányul. Jelen ügyben is emlékeztetni szükséges azonban arra, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” [3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]].
- [35] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelt-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [36] „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb

jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}

- [37] 4. Az eljáró bíróságok döntéseinek indokolásában az alapügyben részletesen kifejtettekre visszautalva egyértelműen számot adtak arról, hogy miért, mely jogi érvek mentén tartják megalapozatlannak a perújítási indítványt. Az idézett állandó gyakorlat alapján az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírósági döntés helyes volt-e. Ezen felül az Alkotmánybíróság jelen üggyhöz kapcsolódóan is hangsúlyozandónak tartja, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége [XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [38] Megjegyzi az Alkotmánybíróság továbbá, hogy osztja a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség átiratában, valamint a Nyíregyházi Törvényszék döntésében foglaltakat, miszerint az indítványozó által előadottak a Bv. tv. 39. § alapján a szabadságvesztés végrehajtásának elhalasztását alapozhatják meg esetlegesen, amellyel kapcsolatosan a bírósági iratok alapján eljárás indult a Nyíregyházi Törvényszéken.
- [39] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a jog vezethető le, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják, az azonban nem, hogy a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adni {lásd például: 3347/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [50]}. Megállapítható, hogy az indítványozó a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott elsőfokú döntés ellen jogorvoslattal élhetett, és benyújtott jogorvoslati kérelmét a másodfokú bíróság érdemben el is bírálta. Erre tekintettel a jogorvoslatihoz való jog sérelme jelen esetben nem merül fel {lásd hasonlóan: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [40] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. március 8.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Márki Zoltán
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/990/2021.

